

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DOK1-430-1/10/MB

Warszawa, dn. 28 czerwca 2010r.

DECYZJA Nr DOK - 5/2010

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, **nakłada się na Krajową Izbę Biegłych Rewidentów z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 51.352,50 zł** (słownie: pięćdziesiąt jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt groszy), co stanowi równowartość 12.500 euro (słownie: dwunastu tysięcy pięciuset euro) **za nieudzielanie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów** na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu wstępne ustalenie, czy działania Krajowej Izby Biegłych Rewidentów w zakresie ustalania wynagrodzeń za usługi świadczone przez biegłych rewidentów, zawartych w *Kodeksie etyki zawodowej biegłych rewidentów* oraz uchwałach organów KIBR, naruszają przepisy ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, uzasadniając wszczęcie postępowania antymonopolowego (DOK1-400/2/09/KR).

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2009 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”, „organ antymonopolowy”) wszczął postępowanie wyjaśniające, w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (dalej: „KIBR”) w zakresie ustalania wynagrodzeń za usługi świadczone przez biegłych rewidentów, zawartych w *Kodeksie etyki zawodowej biegłych rewidentów* oraz uchwałach organów KIBR, naruszają przepisy ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* (ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm., dalej: „u.o.k.k”), uzasadniając wszczęcie postępowania antymonopolowego (DOK1-400/2/09/KR).

W związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, pismem z **dnia 22 stycznia 2010 r.** Prezes Urzędu skierował do KIBR na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.k., wezwanie do przekazania, w terminie 21 dni od daty otrzymania pisma, następujących informacji i dokumentów:

1.) czy w 2009 r. były prowadzone w stosunku do podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej postępowania w sprawie naruszenia punktów 9.1 i 9.2 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów* lub innych zasad stanowionych przez samorząd zawodowy biegłych rewidentów (zawartych w uchwałach, stanowiskach itp.), które dotyczyłyby ustalania wynagrodzenia (lub jego składników) za czynności rewizji finansowej; w przypadku odpowiedzi twierdzącej należało opisać czego dotyczyły te postępowania (w szczególności w zakresie stawianego tym podmiotom zarzutu oraz sposobu zakończenia sprawy). Do odpowiedzi na niniejsze pytanie należało dołączyć stosowne dokumenty na poparcie twierdzeń (np. wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, akty obwinienia, wyroki sądu dyscyplinarnego);

2.) co należy rozumieć pod pojęciami „działania o charakterze monopolistycznym” i „działania konkurencyjne w zakresie wyceny wynagrodzeń biegłego rewidenta”, sformułowanymi w punkcie 9.6 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów*; w odpowiedzi należało wskazać praktyczne znaczenie obu sformułowań (na przykładach);

3.) czy niezastosowanie się do postanowień zawartych punkcie 9.6 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów* może rodzić negatywne konsekwencje dla podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej; w przypadku odpowiedzi twierdzącej należało wskazać jakie;

4.) czy w latach 2007-2009 były prowadzone w stosunku do podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej postępowania w sprawie naruszenia punktu 9.6 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów* lub innych zasad stanowionych przez samorząd zawodowy biegłych rewidentów (zawartych w uchwałach, stanowiskach itp.), związanych z przedmiotowym zapisem kodeksu - jeśli tak, należało opisać czego dotyczyły te postępowania (w szczególności w zakresie stawianego tym podmiotom zarzutu oraz sposobu zakończenia sprawy). Do odpowiedzi na niniejsze pytanie należało załączyć stosowne dokumenty na poparcie twierdzeń KIBR (np. wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, wyroki sądu dyscyplinarnego, akty obwinienia);

5.) jak należy rozumieć sformułowanie „ograniczanie praw innych na rynku oferowanych usług” prezentowane w punkcie 10.7 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów*; w odpowiedzi należało wskazać praktyczne znaczenie powyższego sformułowania (na przykładach);

6.) czy niezastosowanie się do postanowień zawartych punkcie 10.7 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów* może rodzić negatywne konsekwencje dla podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej - jeśli tak, należało wskazać jakie;

7.) czy w latach 2007-2009 były prowadzone w stosunku do podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej postępowania w sprawie naruszenia punktu 10.7 *Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów* lub innych zasad stanowionych

przez samorząd zawodowy biegłych rewidentów (zawartych w uchwałach, stanowiskach itp.), związanych z przedmiotowym zapisem kodeksu - jeśli tak, należało opisać czego dotyczyły te postępowania (w szczególności w zakresie stawianego tym podmiotom zarzutu oraz sposobu zakończenia sprawy), załączając do odpowiedzi stosowne dokumenty na poparcie twierdzeń KIBR (np. wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, akty obwinienia, wyroki sądu dyscyplinarnego);

8.) w jaki sposób odbywa się badanie, stosowanej przez podmioty świadczące usługi rewizji finansowej, ceny pod kątem ewentualnego dumpingu (ceny poniżej kosztów własnych); w odpowiedzi należało wskazać, na podstawie jakich danych, dokumentów i wyjaśnień (innych dowodów) KIBR stwierdza stosowanie przez biegłego rewidenta cen dumpingowych oraz załączyć do odpowiedzi na niniejsze pismo posiadane dokumenty na poparcie swoich twierdzeń w tym zakresie;

9.) co należy rozumieć pod pojęciem „wyrównywania szans”, które zostało użyte w wyjaśnieniach do treści postanowień punktów 9.6 i 10.7 Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów, złożonych w piśmie KIBR do Prezesa UOKiK z dnia 9 marca 2009 r.

10.) jak często zdarza się, aby podmioty świadczące usługi rewizji finansowej odnotowywały rzeczywistą pracochłonność badania na poziomie niższym niż normatywna pracochłonność minimalna, o których jest mowa w uchwale nr 259/20/2005 KIBR z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie określenia normatywnej pracochłonności minimalnej prac związanych z badaniem sprawozdań finansowych, w związku z postanowieniem pkt 9.1c Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów. Dane należało przedstawić procentowo i liczbowo za lata 2005-2009 (dla każdego roku oddzielnie);

11.) jak często zdarza się, aby podmioty świadczące usługi rewizji finansowej odnotowywały niższą o ponad 25% rzeczywistą pracochłonność badania od normatywnej pracochłonności minimalnej, o których mowa w ww. uchwale nr 259/20/2005, w związku z postanowieniem pkt 9.1c Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów. Dane należało przedstawić procentowo i liczbowo za lata 2005-2009 (dla każdego roku oddzielnie);

12.) czemu ma służyć wymaganie uzasadnienia w dokumentacji roboczej przyjęcia przez podmiot świadczący usługi rewizji finansowej rzeczywistej pracochłonności badania na poziomie niższym o ponad 25% od normatywnej pracochłonności minimalnej, o których mowa w ww. uchwale nr 259/20/2005, w związku z postanowieniem pkt 9.1c Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów;

13.) na jakiej podstawie przyjęto określone w § 1 ww. uchwały nr 259/20/2005 kryteria stosowane do oceny pracochłonności oraz przedstawione w tabeli w § 2 powyżej uchwały wartości pracochłonności. Czy powyższe ustalenia poprzedzało badanie rzeczywistej pracochłonności prac związanych z badaniem sprawozdań

finansowych (np. ankietowanie podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej) - jeśli tak, należało przesłać materiały, które posłużyły do przygotowania stosownej analizy i dokumenty przedstawiające wyniki dokonanego badania. W innym przypadku, należało przedstawić w sposób wyczerpujący, czym kierowała się KIBR przy doborze kryteriów do określenia normatywnej pracochłonności minimalnej oraz przy ustaleniu konkretnych wartości tej pracochłonności.

14.) W odpowiedzi należało również przekazać następujące dokumenty:

- Uchwałę Nr 1 z dnia 30 czerwca 2002 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów,
- Uchwałę Nr 2 z dnia 30 czerwca 2002 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów wraz z Kodeksem etyki zawodowej biegłych rewidentów;
- Uchwałę nr 259/20/2005 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie określenia normatywnej pracochłonności minimalnej prac związanych z badaniem sprawozdań finansowych,
- Uchwałę Nr 5 VI Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów z dnia 30 czerwca 2007 r. w sprawie doskonalenia zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów;
- Komentarz Komisji ds. etyki Krajowej Rady Biegłych Rewidentów dotyczący uchwały nr 259/20/2005 KRBR z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie określenia normatywnej pracochłonności minimalnej prac związanych z badaniem sprawozdań finansowych;
- Postanowienie V Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów w sprawie Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów;
- Statut Krajowej Izby Biegłych Rewidentów;
- Stanowisko VI Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów z dnia 30 czerwca 2007 r. w sprawie godziwej wartości świadczeń biegłych rewidentów;
- pozostałe obowiązujące uchwały, stanowiska (lub inne akty) wydane po 2002 r. przez organy samorządu zawodowego biegłych rewidentów.

Adresat został też poinformowany, iż w przypadku ewentualnych zmian w powyższych dokumentach, należy nadesłać ich wszystkie wersje z zaznaczeniem terminu obowiązywania.

Wezwanie zawierało pouczenie, iż w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że KIBR otrzymała pismo w dniu **26 stycznia 2010 r.**, w zw. z czym wyznaczony termin udzielenia odpowiedzi mijał w dniu **16 lutego 2010 r.**

W odpowiedzi na powyższe pismo Prezesa UOKiK, KIBR pismem z dnia **9 lutego 2010 r.** (data wpływu do Urzędu: 11 lutego 2010 r., znak: P-190/2010), wystąpiła o wskazanie 60 dniowego terminu na udzielenie odpowiedzi, liczonego od

dnia otrzymania przez Urząd ww. pisma KIBR z dnia 9 lutego 2010 r. Swoją prośbę KIBR uzasadniała tym, iż przygotowanie rzetelnej odpowiedzi wymagać będzie uzyskania wyjaśnień i informacji od różnych organów KIBR, które muszą otrzymać stosowny termin na ich przygotowanie (według KIBR żądane informacje obejmują długi okres czasu i są bardzo obszerne). KIBR podkreślała również, że wszystkie jej organy działają społecznie.

Dodatkowo, w piśmie z dnia 9 lutego KIBR zwróciła się z prośbą o doprecyzowanie żądania zawartego w pkt. 14 tiret 9 pisma Urzędu z dnia 22 stycznia 2010 r., tj. sformułowania „pozostałe obowiązujące uchwały, stanowiska (lub inne akty) wydane po 2002 r. przez organy samorządu zawodowego biegłych rewidentów”. Według informacji KIBR w żądanym okresie, tj. od dnia 1 stycznia 2003 r. do 9 lutego 2010 r. sama Krajowa Rada Biegłych Rewidentów podjęła 2209 uchwał, z czego większość z nich dotyczyła wpisów i skreśleń z rejestru biegłych rewidentów oraz listy podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych, które to uchwały, zdaniem KIBR nie mają związku z prowadzonym przez Prezesa Urzędu postępowaniem wyjaśniającym. Jak informuje KIBR, do powyższych należy też doliczyć dodatkowo postanowienia, stanowiska oraz komunikaty Krajowej Rady Biegłych Rewidentów wydane w tym okresie, a także uchwały podjęte przez pozostałe organy samorządu zawodowego biegłych rewidentów od dnia 1 stycznia 2003 r. W związku z powyższym KIBR zwróciła się o jednoznaczne wskazanie, jakiego rodzaju uchwał, stanowisk (lub innych aktów) dotyczy przedmiotowe żądanie Prezesa Urzędu.

Pismem z dnia **15 lutego 2010 r.**, Prezes Urzędu, w odpowiedzi na wniosek KIBR o przedłużenie o 60 dni terminu odpowiedzi na pismo, poinformował, że uznaje ten wniosek za nieuzasadniony, a udzielony wcześniej 21 dniowy termin na udzielenie odpowiedzi, za wystarczający do przygotowania odpowiedzi na wszystkie postawione pytania. Prezes Urzędu poinformował ponadto, iż oczekuje na udzielenie odpowiedzi w nieprzekraczalnym terminie do dnia 22 lutego 2010 r. – pod rygorem nałożenia na KIBR kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. W powyższym piśmie doprecyzowano też żądanie zawarte w pkt. 14 tiret 9 pisma Prezesa Urzędu z dnia 22 stycznia 2010 r. informując, że dotyczy ono wyłącznie aktów samorządu zawodowego biegłych rewidentów, odnoszących się do określania zasad wynagrodzeń za usługi świadczone przez biegłych rewidentów.

Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że KIBR otrzymała powyższe pismo w dniu 22 lutego 2010 r.

W odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu, w piśmie z dnia **22 lutego 2010 r.** (data wpływu do Urzędu: 25 lutego 2010 r., znak: P-290/2010) KIBR poinformowała, iż zgodnie z przepisami art. 118 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. *o biegłych rewidentach, i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym* – uchwały organów KIBR wymagające dostosowania do przepisów ustawy o biegłych rewidentach straciły moc z dniem 6 grudnia 2009 r., w tym także m.in. uchwała Nr 2 z dnia 30 czerwca 2002 r.

Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów (której załącznik stanowił Kodeks etyki zawodowej biegłych rewidentów) oraz uchwała Nr 259/20/2005 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie określenia normatywnej pracochłonności minimalnej prac związanych z badaniem sprawozdań finansowych.

KIBR poinformowała również, że na mocy przepisów art. 21 ust. 2 pkt 3 lit. C w zw. z art. 72 ustawy o biegłych rewidentach obecnie ustanowienie uchwały w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów należy do kompetencji Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, po zatwierdzeniu przez Komisję Nadzoru Audytowego. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów przyjęła ww. zasady uchwałą Nr 1426/33/2009 w dniu 3 listopada 2009 r. w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów, a Komisja Nadzoru Audytowego zatwierdziła ją w dniu 14 grudnia 2009 r. KIBR poinformowała też, że uchwała ta dostępna jest na jej stronie internetowej, do której wskazała adres. W związku z powyższymi wyjaśnieniami KIBR zwróciła się ponownie o doprecyzowanie - w zw. z aktualnie obowiązującymi przepisami prawnymi - „potrzeb Prezesa Urzędu” w zakresie informacji żądanych od KIBR, zawartych w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r.

W związku z tym, że mimo kolejnych wezwań Prezesa Urzędu, KIBR nie przedstawiała odpowiedzi na żądane pytania, a tylko wnioskowała o dodatkowy termin (por. pismo KIBR z dnia 9 lutego 2010 r.) lub dopytywała się co do aktualności pytań Prezesa UOKiK (por. pismo KIBR z dnia 22 lutego 2010 r.), w dniu **2 marca 2010 r.** organ antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na KIBR kary pieniężnej o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, o czym poinformował KIBR stosownym pismem. O wszczęciu niniejszego postępowania poinformowano też KIBR w piśmie z dnia **3 marca 2010 r.**, wysłanym w ramach postępowania DOK1-400/2/09/KR, do rozstrzygnięcia którego potrzebne były informacje i dokumenty żądane od KIBR. Wyjaśniono w nim również, że organ antymonopolowy w dalszym ciągu oczekuje odpowiedzi na pytania postawione w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r. W piśmie tym poinformowano ponadto, że sygnalizowany przez KIBR w piśmie z dnia 22 lutego aktualny stan prawny, w tym utrata mocy z dniem 6 grudnia 2009 m. in. przez uchwałę nr 2 z dnia 30 czerwca 2002 r. nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Biegłych Rewidentów w sprawie zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów oraz uchwałę nr 259/20/2005 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie określenia normatywnej pracochłonności minimalnej prac związanych z badaniem sprawozdań finansowych, nie rzutuje na aktualność pytań zawartych w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r. Pouczono ponadto o możliwości wynikającej z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj., możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli choćby nieumyślnie nie udzielił on informacji żądanych przez Prezesa UOKiK lub udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Pouczono też o możliwości wynikającej z art. 108 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy – nałożenia przez Prezesa Urzędu w drodze decyzji, kary pieniężnej na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu

zarządzającego przedsiębiorcy, w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jeżeli osoba ta umyślnie albo nieumyślnie nie udzieliła informacji lub udzieliła informacji nierzetelnych lub wprowadzających w błąd.

W odpowiedzi na ww. pismo z dnia 3 marca 2010 r., wysłane w postępowaniu DOK1-400/2/09/KR oraz w nawiązaniu do pisma wysłanego w dniu 22 stycznia 2010 r., Prezes Krajowej Rady Biegłych Rewidentów (dalej: „Prezes Krajowej Rady”), w piśmie z dnia **10 marca 2010 r.** poinformował, iż:

- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 stycznia 2010 r. wpłynęło do KIBR w dniu 26 stycznia 2010 r. i zostało niezwłocznie przekazane Przewodniczącemu Komisji ds. etyki KIBR. Wg. informacji Prezesa Krajowej Rady, zgodnie z zasadą obiegu korespondencji w KIBR, korespondencja dekretowana jest zgodnie z kompetencjami poszczególnych osób (np. Prezes Rady otrzymuje wyłącznie korespondencję kierowaną imiennie do niego);
- o fakcie otrzymania pisma z UOKiK Krajowa Rada Biegłych Rewidentów została poinformowana podczas posiedzenia w dniu 16 lutego 2010 r.;
- Komisja ds. etyki, po zapoznaniu się z treścią pytań zawartych w piśmie UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r. stwierdziła, że nie jest w stanie odpowiedzieć na wszystkie pytania. W związku z powyższym, Prezes Krajowej Rady skierował w dniu 9 lutego 2010 r. pisma do Przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego z prośbą o udzielenie odpowiedzi na pkt. 1, 4, 7 pisma UOKiK oraz do Krajowej Komisji Nadzoru z prośbą o ustosunkowanie się do pkt 8, 10, 11. Prezes Krajowej Rady wstąpił też ponownie do Komisji ds. etyki o przygotowanie odpowiedzi na pytania 2, 3, 5, 6, 9, 12, 13. Prezes Krajowej Rady podkreślił, że wszystkie ww. organy są organami niezależnymi i dostępu do danych związanych z ich funkcjonowaniem nie posiada ani Rada ani Prezes, który pełni funkcję kierownika jednostki tylko w takim zakresie, jaki został przewidziany w art. 22 ust 4 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. *o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym*. Zdaniem Prezesa Krajowej Rady w przepisie tym wyraźnie stwierdzono, że Prezes Rady jest kierownikiem jednostki w zakresie wynikającym z odrębnych ustaw, co oznacza, że faktyczne kierownictwo jest w rękach Rady, co potwierdza zapis art. 21 ust. 1 ww. ustawy;
- w związku z tym, iż Komisja ds. etyki nie była w stanie odpowiedzieć na wszystkie postawione przez UOKiK pytania, Prezes Krajowej Rady wystąpił do UOKiK w piśmie z dnia 9 lutego 2010 r. z prośbą o wydłużenie terminu udzielenia odpowiedzi. Jak informuje Prezes Krajowej Rady w tym czasie nadal trwały prace mające na celu przygotowanie odpowiedzi;
- w związku z otrzymaną przez Prezesa Krajowej Rady, w dniu 22 lutego 2010 r. odmową (pismo UOKiK z dnia 15 lutego 2010 r.), Prezes Krajowej Rady zwrócił się ponownie o doprecyzowanie pytań zawartych w piśmie UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r., celem udzielenia odpowiedzi uwzględniającej aktualny stan prawny. W dniu 9 marca 2010 r. Prezes Krajowej Rady poinformował Radę o wszczęciu przez UOKiK postępowania w sprawie nałożenia kary na Izbę;
- w dniu 9 marca 2010 r. Prezes Krajowej Rady otrzymał odpowiedzi Przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i Krajowego Rzecznika

Dyscyplinarnego na pytania 1, 4 i 7, zawarte w piśmie UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r. (stanowią one załączniki do pisma z dnia 10 marca 2010, przesłanego przez Prezesa Krajowej Rady do UOKiK);

- w dniu 10 marca 2010 r. Prezes Krajowej Rady otrzymał od Przewodniczącego Komisji ds. etyki odpowiedź, dotyczącą niektórych problemów wynikających z pisma UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r. (stanowi ona załącznik do pisma z dnia 10 marca 2010, przesłanego przez Prezesa Krajowej Rady do UOKiK).

Zdaniem Prezesa Krajowej Rady, przedstawiony powyżej tok postępowania wskazuje, że zarówno z jego strony, jak i ze strony Rady nie było intencji opóźnienia udzielenia odpowiedzi, a przedstawione przez niego fakty stanowią istotne wyjaśnienie w toczącym się przeciwko KIBR postępowaniu. Do pisma z dnia 10 marca 2010 r. Prezes Krajowej Rady załączył też dostępne mu dokumenty, o które zwracał się Prezes Urzędu w pkt 14 pisma z dnia 22 stycznia 2010 r. Prezes Krajowej Rady poinformował ponadto, że w związku ze wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary na KIBR, ponownie zwrócił się do osób, reprezentujących odpowiednie organy KIBR o udzielenie odpowiedzi na wymienione pytania. Do dnia 10 marca 2010 r. Prezes Krajowej Rady nie otrzymał odpowiedzi od Przewodniczącego Krajowej Komisji Nadzoru. Poinformował, że po jej otrzymaniu zostanie ona niezwłocznie przekazana do UOKiK. Pismo Przewodniczącego Krajowej Komisji Nadzoru przesłano do Urzędu wraz z pismem z dnia **26 marca 2010 r.**

Pismem z dnia 20 maja 2010 r., Prezes Urzędu zawiadomił KIBR o zakończeniu postępowania dowodowego oraz pouczył o prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału i przedstawienia ostatecznego stanowiska.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 u.o.k.k., na przedsiębiorcach oraz związkach przedsiębiorców ciąży obowiązek przekazywania informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ww. ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 u.o.k.k., za przedsiębiorcę uważa się przede wszystkim przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), zgodnie z którą (art. 4 ust. 1) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Przedsiębiorcą jest także, zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. b) u.o.k.k. - osoba fizyczna wykonująca zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadząca

działalność w ramach wykonywania takiego zawodu oraz, stosownie do lit. d). - na potrzeby przepisów dotyczących praktyk ograniczających konkurencję oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów - związek przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 pkt 2 u.o.k.k. – tj. izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające przedsiębiorców, o których mowa w art. 4 pkt 1 u.o.k.k., jak również związki tych organizacji.

Krajowa Izba Biegłych Rewidentów z siedzibą w Warszawie jest ustawowo powołanym samorządem zawodowym zrzeszającym biegłych rewidentów. Powstała z mocy uchwalonej 19 października 1991 r. ustawy *o badaniu i ogłaszaniu sprawozdań finansowych oraz biegłych rewidentach i ich samorządzie*, która weszła w życie 1 stycznia 1992 r. W dniu 13 października 1994 r. Sejm uchwalił odrębną ustawę *o biegłych rewidentach i ich samorządzie*, poświęconą wyłącznie sprawom samorządu zawodowego. W 2009 r. akt ten zastąpiła ustawa z 7 maja 2009 r. *o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym* (Dz.U. z 2009 r. Nr 77, poz. 649). Zgodnie z powyższą ustawą Krajowa Izba Biegłych Rewidentów działa na podstawie przepisów ustawy oraz postanowień statutu. Przynależność do Krajowej Izby Biegłych Rewidentów jest obowiązkowa i powstaje z dniem wpisu do rejestru biegłych rewidentów. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów posiada osobowość prawną, a jej siedzibą jest miasto stołeczne Warszawa. Do zadań Krajowej Izby Biegłych Rewidentów należy w szczególności:

- reprezentowanie członków oraz ochrona ich interesów zawodowych;
- ustanawianie standardów rewizji finansowej;
- sprawowanie kontroli nad należyтым wykonywaniem zawodu i przestrzeganiem zasad etyki zawodowej przez członków KIBR oraz przestrzeganiem przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych obowiązujących przepisów prawa;
- współdziałanie w kształtowaniu zasad rachunkowości i rewizji finansowej;
- opracowywanie materiałów szkoleniowych dla kandydatów na biegłych rewidentów;
- prowadzenie działalności wydawniczej i szkoleniowej.

Jak wynika z powyższego, KIBR jest związkiem przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 pkt 2 u.o.k.k., a zarazem przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. d) u.o.k.k., w świetle którego związek przedsiębiorców jest przedsiębiorcą „na potrzeby przepisów dotyczących praktyk ograniczających konkurencję”.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należy zarazem uznać, że w postępowaniu wyjaśniającym (sygn. DOK1-400/2/09/KR), w ramach którego kierowane były do KIBR pytania, KIBR ma status przedsiębiorcy. Przywoływane postępowanie wyjaśniające toczy się bowiem w sprawie praktyk ograniczających konkurencję. Ma na celu wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością KIBR uzasadnione jest wszczęcie postępowania antymonopolowego. Oznacza to, że na potrzeby tego postępowania KIBR należało uznawać za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. d) u.o.k.k.

W związku z powyższym KIBR był zobowiązany w ramach ww. postępowania wyjaśniającego udzielić odpowiedzi żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 u.o.k.k.

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorcy, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 u.o.k.k., a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

Skierowane do KIBR wezwanie z dnia 22 stycznia 2010 r. zawierało wszystkie ww. elementy, dlatego po stronie przedsiębiorcy powstał prawny obowiązek udzielenia na nie odpowiedzi. Wezwanie określało zakres żądanych informacji poprzez wyartykułowanie szeregu pytań w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym. Podkreślić należy, że adresat żądania kierowanego przez Prezesa UOKiK zobowiązany jest do udzielenia wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu, do którego należy ocena, czy żądane materiały są wystarczające do realizacji jego ustawowych zadań (wyrok Sądu Antymonopolowego z 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98, Wokanda 2000, nr 4, s. 52).

Cel skierowanego żądania także został jasno określony w wezwaniu poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, a mianowicie w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania Krajowej Izby Biegłych Rewidentów w zakresie ustalania wynagrodzeń za usługi świadczone przez biegłych rewidentów, zawartych w *Kodeksie etyki zawodowej biegłych rewidentów* oraz uchwałach organów KIBR, naruszają przepisy ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, uzasadniając wszczęcie postępowania antymonopolowego (DOK1-400/2/09/KR).

Wezwanie wyznaczało termin, w którym KIBR powinna udzielić informacji oraz zawierało pouczenie, iż choćby nieumyślne nieudzielenie informacji, bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji uprawnia Prezesa Urzędu do nałożenia kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Dokonując analizy niniejszej sprawy, Prezes Urzędu zważył również na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w cytowanym już wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., zgodnie z którym kara pieniężna, o której mowa w art. 106 ust 2 pkt 2 u.o.k.k., jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej (III SK 31/2004, OSNP 2005 nr 4, poz. 60). Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu antymonopolowego.

Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego.

Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Nieskuteczne żądanie informacji od przedsiębiorcy prowadzi bowiem do przedłużenia postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu) jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje jej charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację zadań ustawowych Prezesa Urzędu.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 u.o.k.k. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wysokość kary dla KIBR, Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień jej zawinienia. Na ocenę stopnia winy KIBR wpływa to, że pomimo wielokrotnego kierowania do niej wezwań (pismo z dnia 22 stycznia 2010 r., pismo z dnia 15 lutego 2010 r. a także wezwania z dnia 3 marca 2010 r., wysłanego po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej), KIBR udzieliła żądanych informacji dopiero w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary i wpływie pisma z dnia 3 marca 2010 r. Co więcej, były to tylko informacje częściowe.

Zdaniem Prezesa UOKiK okoliczności sprawy wskazują, że KIBR zlekceważyła wyznaczony termin, w jakim Prezes UOKiK oczekiwał jej odpowiedzi i od początku nie zamierzała udzielić odpowiedzi na czas. Należy wskazać, że pismo UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r. KIBR otrzymała w dniu 26 stycznia 2010 r. Z prośbą o wskazanie nowego, wyjątkowo długiego 60-dniowego terminu na udzielenie odpowiedzi, liczonego od dnia wpływu pisma do UOKiK, przedsiębiorca ten wystąpił dopiero po dwóch tygodniach od otrzymania przedmiotowego pisma a więc po upływie 2/3 wyznaczonego terminu na odpowiedź. Zdaniem Prezesa Urzędu wniosek ten był

całkowicie nieuzasadniony. Z doświadczenia Prezesa Urzędu w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających i antymonopolowych wynika, iż wskazany 21-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi był terminem wystarczającym, biorąc pod uwagę zakres żądanych informacji. Niejednokrotnie Prezes Urzędu zwracał się do przedsiębiorców w prowadzonych postępowaniach o wskazanie szeregu informacji, wymagających głębokich analiz porównawczych i ekonomicznych, wskazując krótsze terminy na udzielenie odpowiedzi (np. 7-dniowe, 10-dniowe, 14-dniowe) i uzyskiwał je w terminie.

Zachowania KIBR nie tłumaczy fakt, iż jak wskazuje ona w piśmie z dnia 9 lutego 2010 r., przygotowanie odpowiedzi wymagało uzyskania wyjaśnień i informacji od różnych organów KIBR. Wyznaczony przez Prezesa Urzędu wystarczająco długi 21-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi, uwzględniał bowiem potrzebę zebrania takich informacji od różnych organów KIBR. Należy również wskazać, że Prezes Urzędu zwracał się już do KIBR w przedmiotowym postępowaniu wyjaśniającym o przekazanie informacji i dokumentów w podobnym zakresie (pismo z dnia 11 lutego 2009 r.). Wyznaczono wtedy analogiczny 21 dniowy termin na udzielenie odpowiedzi. Udzielenie odpowiedzi na pytania Prezesa Urzędu w lutym 2009 r. wymagało również uzyskania wyjaśnień i informacji od różnych organów KIBR. Na pismo z dnia 11 lutego 2009 r. KIBR odpowiedziała w terminie i nie występowała o jego przedłużenie.

Zwłoki KIBR nie tłumaczy także to, że KIBR uznała, że odpowiedź wymaga doprecyzowania przez Prezesa UOKiK żądania zawartego w pkt. 14 tiret 9 pisma z dnia 22 stycznia 2010 r. Po pierwsze wątpliwości KIBR dotyczyły tylko jednego z szeregu pytań Prezesa UOKiK, czyli niepewność KIBR co do zakresu żądania Prezesa UOKiK nie ograniczała możliwości odpowiedzi na pozostałe pytania. Po drugie należy wskazać, że w piśmie, którym Prezes UOKiK przesłał KIBR swoje pytania, znajdowała się informacja, iż w razie wątpliwości co do treści pisma, możliwy jest kontakt z osobą prowadzącą postępowanie (podano nazwisko osoby prowadzącej, jej bezpośredni numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej). Istniała zatem możliwość szybkiego wyjaśnienia wszelkich wątpliwości, z której KIBR nie skorzystała..

Pomimo sprecyzowania żądania przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 15 lutego 2010 r., w odpowiedzi na nie KIBR nie przedstawiła żądanych informacji i dokumentów, przedstawiła natomiast kolejne wątpliwości, tym razem odnoszące się do aktualnie obowiązujących przepisów prawnych. Należy wskazać, że powoływane przez KIBR zmiany miały miejsce jeszcze przed wystosowaniem do KIBR pisma z dnia 22 stycznia 2010 r., dlatego też istniała możliwość wcześniejszego wyjaśnienia zaistniałych wątpliwości (choćby poprzez kontakt z osobą prowadzącą postępowanie). Niezależnie od tego, zdaniem Prezesa UOKiK podnoszona przez KIBR okoliczność zmiany przepisów w sposób oczywisty nie mogła mieć wpływu na aktualność pytań zawartych w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r. Treść pytań zadanych KIBR była bowiem tego rodzaju, że zmiana stanu prawnego, jaka miała miejsce pod koniec 2009 r., nie czyniła ich nieaktualnymi. Pismo zawierało pytania dotyczące

praktyki funkcjonowania organów KIBR w latach 2007-2009, interpretacji pojęć zawartych w obowiązującym wówczas Kodeksie etyki zawodowej, a także wezwanie do przedstawienia przez KIBR określonych dokumentów tego przedsiębiorcy.

Należy podnieść, że częściową odpowiedź na postawione w dniu 22 stycznia 2010 r. pytania, Prezes UOKiK uzyskał dopiero w piśmie KIBR z dnia 10 marca 2010 r. tj. już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na KIBR kary pieniężnej. Prezentowane w tym piśmie wyjaśnienia w żaden sposób nie usprawiedliwiają, zdaniem Prezesa Urzędu tak dużego opóźnienia. Należy podkreślić, że przedsiębiorca ustosunkowując się do pisma Prezesa Urzędu z dnia 22 stycznia 2010 r. mógł udzielić chociażby częściowej odpowiedzi, przesyłając znajdujące się w jego posiadaniu uchwały, czy statut o które zwracał się Prezes UOKiK, co jak się wydaje nie wymagało zaangażowania dużej ilości czasu (dokumenty te przesłane zostały do UOKiK wraz z pismem z dnia 10 marca 2010 r.). Należy też wskazać, że załączone do pisma z dnia 10 marca 2010 r., skierowane do Prezesa Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, odpowiedzi Przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Przewodniczącego Komisji ds. etyki na pytania zawarte w piśmie UOKiK z dnia 22 stycznia 2010 r. nie były obszernie, co niewątpliwie świadczy o tym, że przygotowanie odpowiedzi na postawione pytania nie wiązało się z nadmiernym wysiłkiem, a postawiony przez Prezesa Urzędu 21-dniowy termin na ich udzielenie był wystarczający. Prezes Urzędu nie zgadza się z twierdzeniem niektórych organów KIBR, np. Przewodniczącego Komisji ds. etyki Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, zawartym w piśmie z dnia 10 marca 2010 r., skierowanym do Prezesa Krajowej Rady, iż cyt.: „na znaczącą liczbę pytań UOKiK (które powielają kwestie podniesione przez ten Urząd w jego poprzednim piśmie z dnia 11 lutego 2009 r., znak: DOK1-400/2/09/KR<2>, jakie znajdują się w piśmie z dnia 22 stycznia br., samorząd udzielił wyczerpującej odpowiedzi w piśmie z dnia 9 marca 2009 r.” Jak już wyżej wspomniano, zdaniem Prezesa Urzędu pytania zawarte w piśmie z dnia 11 lutego 2009 r. nie pokrywają swoim zakresem pytań z pisma z dnia 22 stycznia 2010 r. Dokonując porównania pytań znajdujących się w pismach z dnia 11 lutego 2009 r. (13 pytań) oraz 22 stycznia 2010 r. (13 pytań) należy wskazać, iż odpowiedź na pismo z dnia 11 lutego 2009 r. została wysłana przez KIBR 9 marca 2009 r. Odpowiedź ta nie mogła więc zawierać danych o które zwracał się Urząd w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r., dotyczących roku 2009. Odpowiedź nie zawierała też danych za pierwszy kwartał 2009 r. – KIBR w odpowiedzi na pismo z dnia 11 lutego 2009 r. przedstawiła informacje odnośnie wniosków dotyczących wszczęcia postępowań dyscyplinarnych i aktów obwinienia, kończąc je na 2008 r. Przedmiotowy zakres pytań również nie pokrywa się w obu pismach, poza zakresem pyt. 9 zawartego w piśmie z dnia 11 lutego 2009 r. i zakresem pyt. 3 i 6 znajdujących się w piśmie z dnia 22 stycznia 2010 r., które to pytania odnoszą się do zapisów punktów 9.6 i 10.7 Kodeksu etyki i ewentualnych konsekwencji dla podmiotów świadczących usługi rewizji finansowej w przypadku niezastosowania się do nich. Należy podkreślić, iż nawet w przypadku gdyby rzeczywiście zakres niektórych pytań, co sugeruje KIBR, pokrywał się, przedsiębiorca ten powinien i mógł podnieść tą kwestię w odpowiedzi na pismo z dnia 22 stycznia 2010 r., przesłane do Urzędu we wskazanym terminie 21 dni.

W związku z powyższym ignorowanie wezwań kierowanych przez Prezesa Urzędu i kierowanie pism, mających na celu przedłużenie trwania postępowania wyjaśniającego, odczytać można jedynie jako wyraźnie lekceważący stosunek do Prezesa UOKiK oraz wykonywanych przez niego zadań.

Z drugiej strony, ustalając wymiar kary Prezes Urzędu, wziął także pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez KIBR, a także okoliczność, że KIBR ostatecznie – po wielokrotnych wezwaniach – żądane informacje przekazała, w związku z czym należało położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 51.352,50 zł (słownie: pięćdziesiąt jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt groszy), co stanowi równowartość 12.500 euro (słownie: dwunastu tysięcy pięciuset euro). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2009 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,1082 zł. Stosownie bowiem do art. 5 u.o.k.k. wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla KIBR, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów*

Otrzymuje:

Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
Al. Jana Pawła II 80
00-175 Warszawa